

[Helge Sander]

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at det er en sag, som det har været meget spændende at tale om med de personer, som sidder i ATP's bestyrelse og måske ikke mindst i forretningsudvalget, for vi er nok nogle stykker på den flanke, som jeg repræsenterer, der er lidt overrasket over det resultat, der kom ud af de møder, der var i ATP.

Jeg kan sige til Arbejdsmarkedsudvalgets formand, at det er en sag, som vi også vil stille et par spørgsmål til, når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at jeg også synes, det er glimrende, at man kan blive enige i ATP's bestyrelse. Men det er jo stadig væk sådan, at det er let nok at blive enige på andres regning. For jeg kan da konstatere på forslaget, at man er blevet enig om, at dagpengemodtagere og kursister skal have fradrag. Jeg ved ikke, hvordan dagpengemodtagerne og kursisterne er repræsenteret i ATP's bestyrelse. Jeg ved ikke, hvem der taler deres sag i den bestyrelse.

Jeg kan også konstatere, at arbejdsløsheds-kasserne nu kan hæve kontingentet. Men det er jo så statskassen, der betaler halvdelen af den regning, og det er også let nok for ATP's bestyrelse.

Jeg mener, at Folketinget skal være glad for det, når folk kan finde ud af ting sammen. Men vi må jo se på det selv, for regningen skrives jo ofte ud til andre end dem, der skriver regningen, og derfor har vi pligt til selvstændigt og kritisk at se på slutresultater af denne art.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Det er egentlig mærkværdigt, som man kan ændre opfattelse på ganske kort tid, for da vi sidst havde spørgsmålet til behandling, da det var De Konservative og Venstre, der sad i regering, stemte man for denne model. Jeg ved ikke, hvad det er, der er sket med de to partier i dag – om de helt har glemt det, eller om der er opstået visse frustrationer på grund af regeringsskiftet. Det ved jeg ikke, men det har man nærmest indtrykket af.

Man kan i hvert fald ikke bestride, at ATP's bestyrelse er sammensat af repræsentanter for LO og for Dansk Arbejdsgiverforening. Og jeg ved, at de, der er i de faglige organisationer, føler sig fuldt ud repræsenteret af LO's repræsentanter i ATP's bestyrelse.

I øvrigt skulle man også tro, at det var en herregård, det drejede sig om. Hvis man læser forslaget, bliver man imidlertid klar over, at det drejer sig om 100 kr. på årsbasis for en lønmodtager og om 175 kr. i arbejdsgiverbidrag. Men her gælder det, som jeg altid siger i kortspil, at når man er fattig, så spiller man ruder.

Anden næstformand (Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

På ét punkt vil jeg gerne erklære mig enig med Venstres og De Konservatives ordførere, nemlig at det selvfølgelig er Folketinget, der vedtager reglerne på dette område, og at man ikke er forpligtet, bare fordi arbejdsmarkedets parter har vedtaget det. Det plejer ellers at være et argument, som også Venstre og De Konservative bruger, at når arbejdsmarkedets parter er enige om noget, siger man ja til det. Men det er vi enig med dem i i denne sag.

Ellers vil jeg gerne sige, at det for os altid har været en utrolig uretfærdighed, at ikke nok med at man var arbejdsløs – og det er jo slemt nok – men oven i det skulle man også rammes derved, at der ikke blev indbetalt ATP til ens pension til ens alderdom. Derfor har det for os været helt afgørende, at der skete den ændring, som blev gennemført her i foråret, og som gik ud på, at man prøvede på at ligestille de arbejdsløse med dem, der er i arbejde. Jeg siger udtrykkelig »prøver på at ligestille«, for det er kun på et lille punkt, de bliver ligestillet. Det er det, hr. Helge Sander kalder »ligemageri«. Ja, det kan man jo også kalde folkepension til alle – det er også en slags ligemageri – og man kan finde en række andre ordninger, som gør, at folk bliver nogenlunde ligestillet her i samfundet. Det gælder altså også i dette tilfælde, for det er stadig væk kun nogenlunde ligestillet, for de pågældende mennesker lider altså den tort at være arbejdsløse.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorfor man ikke allerede i 1964 lavede loven sådan, at de